

0102-9342 Mihályi (0000867)

a./ szöveg ()

b./ (4 kép) (a000186)

Képzőművészeti Alap Kiadóvállalata, Budapest – EF. VI.-31/792 – 1979

Mihályi (Észak-nyugat Dunántúlon) a Kisalföld dél-nyugati részén, a Rábaközben a Kis-Rába két oldalán fekszik. 1198-tól a Csák nemzetség birtokolja. A falu Árpád-kori település. Kezdetben királyi várbirtok, amely fontos szerepet játszott a nyugati határvédelemben, a Rábaközi gyepű Kapuvárhoz tartozó megerősített helyeként. Első okleveles említése 1198-ból származik. Ekkor Imre király Csák Ugrin győri püspöknek adományozza a felségsértés bűnébe esett Pál soproni várjobbágy Mihályi nevű birtokát. Ugrin – aki élete végén már esztergomi érsek – Mihályit, a szomszédos Kisfaluddal együtt, Miklós nevű öccsére hagyja. Az ő leszármazottainak a két település névadó birtokuk lesz és a két falu évszázadokon keresztül a Mihályiak és a Kisfaludyak birtoka. A XIV. században a Mihályi család is több ágra bomlik, de a kivált családok a Linkóháziak, Ugrinok, Csákiak továbbra is közösen birtokolják a falut. 1440 nyarán itt talált menedéket Erzsébet királyné és a Visegrádról ellopott korona.

